

призначенням є надання котировок банківського ринку по 125 видами валют у режимі реального часу, також в є можливість зміни валют наступних видів: кожна зміна на секунду, 5 хвилин, 30 хвилин, 1 годину, протягом дня, тижня, місяця, року.

— Reuters Dealing 3000 (блок дилінгу) – призначена для ведення переговорів між партнерами та укладання угод на валютному часто з одного робочого місця можливо вести переговори з 4 банками та отримувати вхідні сигнали від 6 банків з кодами позивних банку. Час з'єднання з банком-контрагентом до 3 секунд, незалежно від місця розташування абонента [3, с. 64].

Усі функціонуючі системи сучасного електронного біржового трейдингу будуються за однією схемою, яка включає такі компоненти:

— центральна біржова система, яка забезпечує введення всієї ринкової інформації та виконання наказів трейдерів;

— лінія зв'язку з центральною біржею;

— робоча станція члена біржі – трейдера, через яку він отримує інформацію, вводить накази щодо купівлі-продажу біржових контрактів.

Отже, нові інформаційні технології кардинально змінюють підходи до ведення бізнесу, відкривають нові можливості щодо його розвитку, тому необхідно зробити зміни в концепціях становлення біржових товарних та фінансових ринків і передбачити широке використання електронного біржового трейдингу.

Література

1. Геворгян С. Перспективи створення в Україні клірингової установи щодо операцій із ф'ючерсами та опціонами / С. Геворгян // Вісник НБУ. – 2000. – № 6.

2. Найман Э.Л. Малая энциклопедия трейдера. – 4-е изд., перераб. и доп. / Э.Л. Найман – М.: Альпина Бизнес Бук, 2004. – 394 с.

3. Солодкий М.О. Біржовий ринок: навч. посіб. / М.О. Солодкий. – К.: Аграрна освіта, 2010. – 565 с.

УДК 346.3(043.2)

Лахай Є. С., Пухтій Т. М., студентки,
Навчально-науковий юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Беззубов Д.О. д.ю.н., доцент

ПРИНЦИПИ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПРАВА

Принципи права – об'єктивно властиві праву відправні начала, незаперечні вимоги (позитивні зобов'язання), які ставляться до учасників

суспільних відносин із метою гармонічного поєднання індивідуальних, групових і громадських інтересів. Іншими словами, це є своєрідна система координат, у рамках якої розвивається право, і одночасно вектор, який визначає напрямок його розвитку.

Принципи права визначають шляхи вдосконалення правових норм, виступаючи як керівні ідеї для законодавця. Вони є сполучною ланкою між основними закономірностями розвитку, функціонування суспільства і правовою системою. Завдяки принципам, правова система адаптується до найважливіших інтересів і потреб людини і суспільства.

Принципи є підставою права, містяться у його змісті, виступають як орієнтири у формуванні права, відбивають сутність права та основні зв'язки, які реально існують у правовій системі. У принципах зосереджено світовий досвід розвитку права, досвід цивілізації [1, с. 291].

Під час розгляду принципів інвестиційного права можна з'ясувати, які саме принципові ідеї лежать в основі регулювання інвестиційних відносин. Вони містять сутність інвестиційного законодавства, визначають загальні напрями і найбільш істотні моменти змісту правового регулювання інвестиційних відносин.

Є такі принципи інвестиційного права:

1. Рівності всіх суб'єктів інвестиційного права. Цей принцип є основоположним, оскільки визначає весь зміст інвестиційного права. На відміну від цивільного, в інвестиційному праві він має своєрідний прояв, оскільки одні суб'єкти інвестиційних правовідносин володіють більшим обсягом прав, ніж інші, проте це у жодному разі не обмежує їхніх суб'єктивних прав.

2. Свободи договору. В інвестиційному праві цей принцип, поряд із цивільно-правовими особливостями, обумовлюється також іншими специфічними рисами, пов'язаними з тим, що ринкові відносини – це не лише цивільно-правові (тобто приватні) відносини, але й публічно-правові. Проте у приватно-правових інвестиційних відносинах свобода договору має прояв у повному обсязі, а у публічно-правових – в обмеженому.

3. Свободи вибору інвестором об'єкта інвестування. Вказаний принцип знайшов своє нормативне закріплення у ст. 4 Закону України «Про режим іноземного інвестування», відповідно до якого іноземні інвестиції можуть вкладатися у будь-які об'єкти, інвестування в які не заборонено законами України [2].

4. Самостійного здійснення інвестором своєї діяльності. Цей принцип складається з таких елементів: право інвестора володіти, користуватися і розпоряджатися об'єктами і результатами інвестицій; право набувати необхідне інвестору майно (якщо це не суперечить чинному законодавству); невтручання державних органів та їх посадових осіб у внутрішньогосподарську діяльність інвестора.

5. Взаємовигідності інвестицій. Цей принцип полягає у поєднанні приватних інтересів інвесторів і публічних інтересів держави чи територіальної громади щодо реалізації інвестиційних проектів. Це пояснюється тим, щоб інвестиційна діяльність приносила не лише прибуток (дохід) інвестору, але й сприяла утворенню нових юридичних осіб, організації додаткових робочих місць, збільшенню виробництва товарів і послуг та підвищенню їх якості тощо [3, с. 173].

На підставі наведеного можна зробити висновок, що принципи інвестиційного права пронизують усю систему інвестиційних правовідносин, є основоположним критерієм як для законотворчої, так і для правозастосовної діяльності.

Література

1. Олійник А.Ю. Теорія держави і права: навч. посіб. / Олійник А.Ю., Гусарев С.Д., Слюсаренко О.Л. – К.: Юрінком Інтер, 2010. – 176 с.
2. Про режим іноземного інвестування: Закон України від 19.03.1996 р. // ВВР України. – 1996.– № 19.– Ст. 80.
3. Вінник О.М. Інвестиційне право: навч. посіб. / О.М. Вінник. – К.: Правова єдність, 2012. – 616 с.

УДК 346.3 (043.2)

Левенець Р. В., студент,
Навчально-науковий юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Слободська І.А., старший викладач

ЗАГАЛЬНО-ДЕКЛАРАТИВНІ ОЗНАКИ ГОСПОДАРСЬКИХ ДОГОВОРІВ

У наш час роль господарського договору в Україні поступово зростає. Він виступає однією з підстав виникнення господарських зобов'язань, за допомогою яких опосередковуються зв'язки між суб'єктами господарювання, а також між ними та іншими учасниками господарських відносин.

Господарський договір – це головний засіб організації господарсько-договірних відносин та важливий інструмент правової організації господарського життя суспільства в цілому [4].

Основними загальними ознаками господарського договору можна виділити:

1) це угода двох або більше суб'єктів господарювання; 2) є юридичним фактом, який спрямований на виникнення, зміну чи припинення господарських правовідносин; 3) встановлює господарське зобов'язання і правила його виконання; 4) може бути підставою